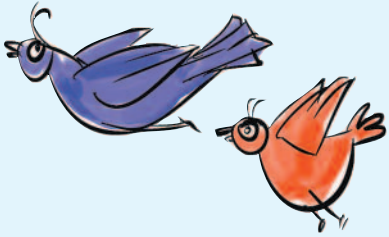

ಮೋಸಕೆ ತಕ್ಕ ಪಾಠ

■ ವೇದಾವತಿ ಹೆಚ್. ಎಸ್.

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹತ್ತು

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಮೆಯೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ, ಶುಭವಾಗಿರುವ ಕೊಳವೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೊಳಕ್ಕೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನೀರು ಕುಡಿದು, ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಆಮೆಗೂ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ದಿನವೂ ತಾವು ನೋಡಿದ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಮೆಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ನಡುವೆ ಗೊಂದಲ, ಕಲಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಮೆಯು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಮೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಲು ಪ್ರೀತಿ. ಅಲ್ಲದೇ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಮೆ ಬಹಳ ಜಾಣನೆಯ ಆದರ, ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅದೊಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಸಾವಿರಾರು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಮೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ 'ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಪಕ್ಷಿಗಳು 'ದೇವಲೋಕದ ಒಡೆಯ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಖುಷಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದವು. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಮೆಗೆ ತಾನೂ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಮೆ ಅದುವರೆಗೂ ಆ ಕೊಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಮೆ 'ಪಕ್ಷಿಗಳೇ, ನನ್ನನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ನಾನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು.

ಪಕ್ಷಿರಾಜನಿಗೆ ಆಮೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಆಮೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಪಕ್ಷಿರಾಜನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿತು.

ಆಗ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ 'ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಪುಕ್ಕವನ್ನು ಆಮೆಗೆ ಕೊಡೋಣ. ಆ ಪುಕ್ಕಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಆಮೆಗೆ ಎರಡು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಮೆಯೂ ಕೂಡ

ನಮ್ಮೊಡನೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬರಬಹುದು' ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಪುಕ್ಕ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದವು. ಈಗ ಆಮೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಆಮೆಗೂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಆಮೆಯಾದರೂ ಖುಷಿಯಿಂದ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾಗೆ, ಕೋಗಿಲೆ, ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ, ಗಿಣಿ, ಪಾರಿವಾಳ, ಮೈನಾ, ಕೊಕ್ಕರೆ... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರು. ಆಮೆಯೂ ಕೂಡ ಈಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಹಾರಾಟ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಏನೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವುದು? ಆಮೆಗೂ ಒಂದು ಹೆಸರು ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಮೆಯು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ 'ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪುಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟು ಹಾರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅತಿಥಿ ಆಗಿರುವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅತಿಥಿ ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಆಮೆಯ ಹೆಸರು 'ಅತಿಥಿ'ಯೆಂದು ಕರೆಯಲು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವು.